

HLAVNÍ TÉMA

SPOLEČENSKÁ SMLOUVA U S.R.O. – CO VŠE MUSÍ OBSAHOVAT?

Společenská smlouva společnosti s ručením omezeným je zakladatelským dokumentem, který definuje a reguluje základní vztahy ve společnosti, jako například určení druhů a výše podílů jednotlivých společníků, vymezení působnosti jednotlivých orgánů společnosti (vč. jednatelů, dozorčí rady nebo valné hromady) a stanovení jejich pravomocí.

Společenská smlouva většinou upravuje i podmínky pro převod podílu mezi společníky společnosti navzájem nebo na osoby stojící mimo společnost, určuje způsob a podmínky přerozdělování zisku mezi jednotlivé společníky nebo konkretizuje pravidla a postupy při zvyšování či snižování základního kapitálu.

Od rekonstrukce občanského práva a nabytí účinnosti zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, v platném znění (dále jen „ZOK“), který komplexně upravuje problematiku obchodních společností a družstev, jsou tímto předpisem nastaveny určité mantinely pro obsah společenské smlouvy společnosti s ručením omezeným. Pod pojem společenská smlouva tento zákon podřazuje i tzv. zakladatelskou listinu (u společnosti s jediným společníkem) nebo stanovy společnosti. Pojďme se však nyní podívat na to, co musí společenská smlouva podle ZOK bezpodmínečně obsahovat, co by pokud možno obsahovat měla a co vše do ní ještě lze zakomponovat.

Přesto, že mnoho věcí je v zákoně už určitým způsobem upraveno a přednastaveno, důležitou funkcí reflektující samotnou podstatu společenské smlouvy je schopnost si tyto záležitosti nastavit na míru každé společnosti a upravit si je jinak, než stanoví zákon. Některé obsahové náležitosti společenské smlouvy ZOK společností s ručením omezeným ukládá povinně a není tak možné se od nich odchýlit nebo je opomenout. Jiné náležitosti zákon naopak umožňuje si dispozitivně přizpůsobit individuálním

potřebám společnosti, eventuálně je do společenské smlouvy nezahrnovat vůbec.

Co musí společenská smlouva obsahovat u nově zakládané společnosti

ZOK u společenských smluv společnosti s ručením omezeným stanovuje některé obsahové náležitosti, které společenská smlouva musí splňovat v momentě jejího založení. Mezi tyto náležitosti můžeme zařadit (dle ustanovení § 146 odst. 2 ZOK) např. povinnost uvést, koho zakladatelé jmenují prvním jednatelem společnosti (eventuálně koho ustanoví členem jiných orgánů společnosti, kteří mají být podle ZOK voleni valnou hromadou), kdo bude ustanoven správcem vkladů nebo jakým způsobem bude upravena vkladová povinnost zakladatelů společnosti (včetně specifikace lhůty k jejímu splnění). Je-li do společnosti vnesen nepeněžitý vklad, musí společenská smlouva také obsahovat jeho popis, ocenění, částku, která se započítává na emisní kurs a určení osoby znalce, který ocenění nepeněžitých vkladů provede. Tyto skutečnosti mají společníci s.r.o. povinnost do společenské smlouvy vložit jen při jejím založení a následně mohou být ze smlouvy kdykoliv vyňaty.

Další povinné náležitosti společenské smlouvy u s.r.o.

Společenská smlouva společnosti s ručením omezeným musí být vždy sepsána ve formě notářského zápisu a musí obsahovat veškeré náležitosti, které jí předepisuje ustanovení § 146 odst. 1 ZOK. Podle zmíněného ustanovení zákona musí společenská smlouva vždy určit a identifikovat společníky společnosti (s uvedením jejich jména a bydliště nebo sídla), stanovit výši vkladů připadajících na podíly jednotlivých společníků, určit výši základního kapitálu (u společnosti s ručením omezeným musí tento činit alespoň 1,- Kč), počet jednatelů a způsob jejich jednání za společnost a eventuálně specifikovat i jednotlivé druhy podílů každého společníka a práva a povinnosti s ním spojená. To samozřejmě jen za předpokladu, že společenská smlouva vznik různých druhů podílů umožňuje.

Číst více na www.pravniprostor.cz

JUDr. Jiří Matzner, Ph.D., LL.M. | zakladatel AK Matzner et al

Na právním portálu
Právní prostor.cz naleznete
v nejbližších 14 dnech
i tato témata:

Referendum v českém ústavním pořádku

Zahrnutí bolesti a ztížení společenského
uplatnění do pozůstalosti

Tvorba a publikace judikatury

Smluvní volnost a její meze v ustanoveních
stanov českých akciových společností

WWW.PRAVNIPROSTOR.CZ

MONITOR STAVEBNICTVÍ

ZJISTĚTE VÍCE

STRUČNĚ

INFORMOVANÝ SOUHLAS – MORÁLNÍ KOUZLO A PŘENOS INFORMACÍ

Tento článek se zabývá institutem informovaného souhlasu, zásadního právního i etického institutu v oblasti medicíny, tentokrát zejména z pohledu jeho etymologie, jeho ontologického statusu, jeho normativní síly a konečně i z hlediska jeho charakteru jako komunikačního aktu.

[celý článek](#)

POČÍTAČOVÉ HRY A PATENTY

Dnes je věcí každodenního života, že člověk tráví svůj volný čas hraním počítačových her. Mnohdy si však vůbec neuvědomuje, kolik práce, a to nejen vývojářské, ale i právní, stojí za vytvořením počítačové hry.

[celý článek](#)

PORUŠENÍ ZÁKLADNÍCH PRÁV JAKO DOVOLACÍ DŮVOD

Dovolání je tradičně chápáno jako mimořádný opravný prostředek. Jeho použitelnost je omezena a Nejvyšší soud, který o něm rozhoduje, nelze chápat jako běžnou třetí instanci. Dovolací důvody však zároveň nelze vykládat natolik restriktivně, aby tím byla vyloučena ochrana základních práv dovolatele.

[celý článek](#)

PLNĚ HRAZENÝ LÉK NA KAŽDÉ ONEMOCNĚNÍ – POVĚRA ČI REALITA?

Nemalá část pojištěnců veřejného zdravotního pojištění v České republice je přesvědčena, že jim systém tohoto pojištění zaručuje na každé onemocnění léčivý přípravek, který je z tohoto pojištění plně hrazený, a je tedy z jejich pohledu „bezplatný“. Co na to ovšem říkají právní předpisy a judikatura, zejména nedávny a pro stanovení úhrady léčivých přípravků významný nálezn Ústavního soudu?

Podle čl. 31 věta druhá Listiny základních práv a svobod mají občané na základě veřejného zdravotního pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon. Tohoto práva se ve smyslu čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod lze domáhat jen v mezích zákonů citované ustanovení provádějících.

Jde především o zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a například jeho § 15 odst. 5, podle něž se ze zdravotního pojištění při poskytování ambulantní zdravotní péče hradí léčivé přípravky, pokud pro ně Státní ústav pro kontrolu léčiv rozhodl o výši úhrady. V každé skupině léčivých látek uvedených v příloze č. 2 zákona o veřejném zdravotním pojištění se ze zdravotního pojištění vždy plně hradí nejméně jeden léčivý přípravek.

V praxi se tento požadavek do výše a podmínek úhrady léčivých přípravků promítá na základě § 39c odst. 5 zákona o veřejném zdravotním pojištění. Podle něj Státní ústav pro kontrolu léčiv v případě, že by při stanovení úhrady nebyl v některé ze skupin léčivých látek uvedených v příloze č. 2 zákona o veřejném zdravotním pojištění bez ohledu na terapeutickou

zaměnitelnost alespoň jeden léčivý přípravek plně hrazen, upraví rozhodnutím úhrady tak, aby nejméně nákladný léčivý přípravek ze skupiny posuzovaných léčivých přípravků plně hrazen byl.

Před vyložením tohoto ustanovení je vhodné zmínit, že při stanovení výše a podmínek úhrady léčivých přípravků z veřejného zdravotního pojištění je zásadní jejich zařazení do tzv. referenčních skupin, tedy skupin vzájemně při léčbě zaměnitelných léčivých přípravků, které jsou uvedeny ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví č. 384/2007 Sb. Pro tyto skupiny Státní ústav pro kontrolu léčiv stanoví základní úhradu z veřejného zdravotního pojištění za obvyklou denní terapeutickou dávku léčivé látky v léčivých přípravcích dané skupiny obsažené.

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Jan Pořízek | advokát, Malíš Nevrkla Legal

JUDIKATURA

POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O PŁATECH (ZNOVU)

V senát Ústavního soudu (soudce zpravodaj Jan Musil) vyhověl ústavní stížnosti a zrušil rozsudky Nejvyššího správního soudu a Krajského soudu v Hradci Králové, neboť jimi bylo porušeno základní právo stěžovatele na ochranu před neoprávněným zásahem do soukromého života, zaručené čl. 10 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

V květnu 2014 žadatel (advokát) požádal Základní uměleckou školu v Hradci Králové (povinný subjekt) podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o poskytnutí informací o výši platů každého z pedagogů této školy, vyplacených jim v roce 2013. Povinný subjekt žádosti vyhověl pouze částečně a žadateli sdělil výši platu u tří pedagogů, kteří s tím souhlasili, ve zbytku žádost odmítl s tím, že informace o platu je osobním údajem spadajícím do soukromí zaměstnanců. Stejně rozhodl i odvolací orgán – Magistrát města Hradec Králové. Žadatel se poté obrátil s žalobou na Krajský soud v Hradci Králové, který povinný subjekt zavázal k poskytnutí požadovaných informací. Stěžovatel – jeden z pedagogů základní umělecké školy – měl v tomto řízení postavení osoby zúčastněné na řízení. Krajský soud ve svém rozsudku odkázal na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62, z jehož závěrů plyne, že informace o platech zaměstnanců, placených z veřejných prostředků, se podle § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím zásadně poskytují. Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele zamítl a rovněž odkázal na své výše zmíněné rozhodnutí. Stěžovatel se poté obrátil na Ústavní soud, neboť se domníval, že rozhodnutí správních soudů porušila jeho základní práva.

Ústavní soud dospěl k závěru, že je ústavní stížnost důvodná. Ústavními aspekty zveřejňování informací o platech fyzických osob se Ústavní soud již zabýval v nálezu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, jehož nosnými důvody je v projednávaném případě vázán a na něj zcela odkazuje.

 [celý článek](#)

NEOZNÁMENÍ TOTOŽNOSTI ROZHODUJÍCÍ OSOBY

Správní orgán má povinnost účastníka řízení na požádání informovat o tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou. Kdy má porušení tohoto pravidla za důsledek nezákonnost vydaného rozhodnutí?

Podle § 15 odst. 3 správní orgán „o tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou... účastníka řízení na požádání informuje.“ Otázkou předloženou Nejvyššímu správnímu soudu, ve věci sp. zn. 4 As 205/2017, bylo, zda porušení tohoto ustanovení představuje takovou nezákonnost, která by odůvodňovala zrušení vydaného rozhodnutí.

V dané věci šlo o žádost o sdělení totožnosti úřední osoby provádějící úkony v odvolacím řízení (proti přestupku), aby mohl dotyčný případně vznést námitku podjatosti. Podle soudu záleží na tom, jak závažná by byla případná námitka podjatosti. Pokud by se pochybovalo pouze v obecné rovině, pak by zde důvod ke zrušení nebyl. Pokud však dotyčný má konkrétní námitku vůči jedné z několika v úvahu připadajících úředních osob, přičemž nesdělením její totožnosti ztratí možnost ji uplatnit a následně tato osoba o věci skutečně rozhodne, dochází k situaci, kdy v důsledku procesního pochybení správního orgánu lze pochybovat o nepodjatosti rozhodující osoby. V takovém případě je třeba rozhodnutí zrušit.

 [celý článek](#)

ROZHOVOR

ROMANA NÁHLÍKOVÁ KALETOVÁ

Zákoník práce a zákon o zaměstnanosti umožňují, aby agentura práce zprostředkovala pro uživatele pracovní sílu zaměstnance formou jeho zaměstnávání. Advokátka a specialista na pracovní právo Mgr. Romana Náhlíková Kaletová se však domnívá, že se uvedené předpisy dostatečně nevěnují specifikům agenturního zaměstnávání.

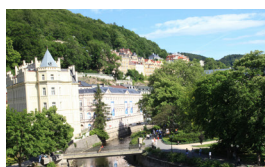
V dubnu jste se na kongresu Právní prostor věnovala agenturnímu zaměstnávání. Z Vašeho vystoupení jsem si odnesla dojem, že je jeho právní zakotvení nedostatečné.

Opravdu je nedostatečné. Zákoník práce, který se použije i na výkon práce v rámci agenturního zaměstnávání, obsahuje pouze čtyři paragrafy, které se mu věnují, aniž by dostatečně reflektovaly všechna jeho specifika. Nezhledňuje, že je zde faktický zaměstnavatel, řeší nedostatečně odpovědnost za škodu v rámci vztahu agentura – zaměstnanec – uživatel, zejména pak odpovědnost zaměstnance za škodu způsobenou uživateli, neupravuje specifika odpovědnosti za bezpečnost a ochranu zdraví při práci.

Zmiňujete nejasnosti ohledně odpovědnosti za škodu způsobenou uživateli zaměstnancem. Kdo by podle Vás měl za škodu odpovídat?

Mám za to, že by to měla být agentura práce. Dokud se nezmění právní úprava a nestanoví se, že je zaměstnanec odpovědný přímo uživateli, a to za obdobných podmínek jako kmenový zaměstnanec, nebyl by bez odpovědnosti agentury za škodu způsobenou agenturními zaměstnanci odpovědný

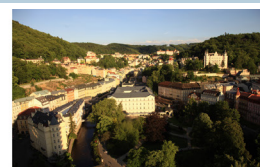
pokračování na straně 3

XXVI. Konference Karlovarské právnické dny 2018

14. - 16. 6. 2018 Grandhotel Ambassador, Karlovy Vary

www.kjt.cz

VYHLÁŠKA O ZPŮSOBU A ROZSAHU ZPRACOVÁVÁNÍ NÁVRHU A STANOVOVÁNÍ ZÁPLAVOVÝCH ÚZEMÍ

Dne 18. 5. 2018 byla ve Sbírce zákonů publikována pod č. 79/2018 Sb. vyhláška o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území a jejich dokumentace.

Vyhláška vydaná Ministerstvem životního prostředí podle § 66 odst. 3 zákona o vodách stanoví způsob a rozsah zpracování návrhu záplavového území správcem vodního toku a způsob a rozsah stanovování tohoto záplavového území a jeho dokumentace vodoprávním úřadem. Nahrazuje dosavadní právní úpravu prezentovanou vyhláškou č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území, jež se s účinností nové vyhlášky zrušuje.

Dle důvodové zprávy dosavadní, právě rušená vyhláška již plně nereflektovala požadavky evropské směrnice 2007/60/ES o vyhodnocování a zvládnutí povodňových rizik, tzv. povodňové směrnice. Od nové vyhlášky si tak ministerstvo slibuje zajištění doplňkové implementace požadavků povodňové směrnice, stejně tak jako nápravu problematických aspektů dosavadní vyhlášky, jež byly identifikovány při jejím výkladu. Novinky se týkají například institutu mapy povodňového ohrožení, ošetření území za mobilními protipovodňovými opatřeními a omezení možnosti účelových změn aktivních zón záplavových území na krátkém úseku vodního toku či definice datové struktury záplavového území, kterou po vydání opatření obecné povahy předávají příslušné vodoprávní úřady na Ministerstvo životního prostředí.

Vyhláška své účinnosti nabývá dnem 1. 6. 2018.

 [Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

 [celý článek](#)

NOVELA VYHLÁŠKY STANOVÍČI PODROBNOSTI O OPATŘENÍCH K OCHRANĚ LESA

Dne 11. 5. 2018 byla ve Sbírce zákonů publikována pod č. 76/2018 Sb. vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva zemědělství č. 101/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o opatřeních k ochraně lesa a vzor služebního odznaku a vzor průkazu lesní stráže, ve znění vyhlášky č. 236/2000 Sb.

Dle Ministerstva zemědělství je cílem novelizace adekvátně reagovat na kalamitu v lesích na části území České republiky způsobenou jednak přemnožením hmyzích škůdců, a sice tzv. podkorního hmyzu, jednak opakovanými extrémními klimatickými jevy, jako jsou vichřice, v minulém roce. Novelizovaná vyhláška totiž určuje konkrétní opatření, jež mají být k ochraně lesů proti škodlivým činitelům realizována. Přitom blíže specifikuje základní povinnosti, jež na úseku ochrany lesních porostů vlastníkům lesů rámcově stanovuje lesní zákon, a to jednak ve fázi prevenční, jednak při zjištění zvýšeného výskytu škůdců či při vzniku jiných mimořádných situací, jakými jsou například ony živelné pohromy.

Zkušenosti z praxe získané nedávno v souvislosti s trvajícím kalamitou měly poukázat na překonanost některých dosavadních ustanovení novelizované vyhlášky. Proto je nyní ministerstvo nahrazuje ustanoveními novými, majícími lépe odpovídat poznatkům lesnického výzkumu a potřebám lesnické praxe. Opatření mají vést ke zvýšení efektivity ochrany lesů, již je v souvislosti se stále ještě aktuální mimořádně rozsáhlou kalamitou nyní potřeba.

Vyhláška nabyla své účinnosti dnem 11. 5. 2018.

 [Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

 [celý článek](#)

SENÁT SCHVÁLIL ZÁKON O PODMÍNKÁCH VYUŽÍVÁNÍ GENETICKÝCH ZDROJŮ

Senát Parlamentu České republiky na své patnácté schůzi konané dne 17. 5. 2018 schválil vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu. Ten teď putuje k podpisu prezidentu republiky. Pokud jej prezident nevetuje, lze v brzké době očekávat jeho publikaci ve Sbírce zákonů. Na dané schůzi Senát rovněž projednával další tři návrhy zákonů, žádný z nich však už neschválil. V případě novely zákona o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, stejně tak jako novely zákona o střetu zájmů k návrhům přijal své pozměňovací návrhy, novelu vodního zákona přímo zamítnul. Všechny tři návrhy se tak vracejí zpět do Poslanecké sněmovny k dalšímu projednání.

 [celý článek](#)

ČLÁNEK

PENĚŽITÉ TRESTY Z POHLEDU SOUDNÍ PRAXE ANEB JAK ZVÝŠIT JEJICH UKLÁDÁNÍ

Problematika ukládání a výkonu peněžitých trestů byla v roce 2017 jedním z hlavních veřejně diskutovaných témat v oblasti trestního soudnictví. Nejvyšší státní zastupitelství a Nejvyšší soud přistoupily v rámci společného projektu k realizaci veřejně deklarovaného záměru docílit proporcionálního ukládání alternativních trestů, a to zejména peněžitého trestu soudy v trestním řízení a tím přispět ke zlepšení dosavadní praxe jeho nepřilíš častého využívání.

 číst více na www.pravniprostor.cz

PROMLČENÍ MEZI MANŽELY

Mezi manžely nedochází obvykle za trvání vztahu k řešení majetkových otázek, vzájemných pohledávek a dluhů. K tomuto vypořádání přistupují manželé většinou až po zániku jejich vztahu, což je zcela pochopitelné a v mnoha případech i žádoucí. Po zániku manželství je však nutné řešit, zda za jeho trvání nemohlo dojít k promlčení vzájemných nároků a tedy i nemožnosti přiznání těchto nároků v rámci případného soudního řízení.

 číst více na www.pravniprostor.cz

ROZHOVOR

... nikdo. Určitě bych ale byla pro zákonné zpřesnění odpovědnostních vztahů v rámci agenturního zaměstnávání tak, aby agenturní zaměstnanec odpovídal přímo uživateli, neboť ten jej fakticky řídí a kontroluje.

Pokud je tedy odpovědná agentura, má pak vůči zaměstnanci klasický regres s případnou limitací povinnosti nahradit škodu dle zákoníku práce?

Ano, je tomu tak. Agentura práce může po zaměstnanci požadovat náhradu škody do výše jednonásobku, trojnásobku či čtyřnásobku, případně též bez limitu, stejně jako je tomu u klasické odpovědnosti zaměstnance za škodu.

Odhlédneme-li od nedostatečné právní úpravy, jaké praktické výhody či nevýhody agenturního zaměstnávání přináší?

U agentury práce je to jasné – je to její podnikání, takže výhodou je zisk. Z pohledu uživatele je výhodou hlavně flexibilita, byť je to nákladnější než klasické zaměstnávání. Dodrží-li se totiž pravidlo srovnatelných podmínek výkonu práce agenturních zaměstnanců s kmenovými zaměstnanci, musí být agenturní zaměstnanec logicky dražší. Flexibilitu ocení uživatel zejména v případě skončení pracovního poměru, může totiž poměrně snadno reagovat na množství práce, kterou má pro zaměstnance k dispozici.

Pokud jako uživatel uzavřu smlouvu se společností, která se sice tváří jako agentura práce, ale nemá příslušné povolení, hrozí mi nějaké riziko?

Hrozí. V takovém případě jde o agenturní zaměstnávání v rozporu se zákoníkem práce. V extrémním případě by bylo možné dovést existenci pracovního poměru přímo mezi uživatelem a zaměstnancem bez právního titulu, tj. bez pracovní smlouvy či dohody o práci konané mimo pracovní poměr.

[celý rozhovor](#)

Mgr. Bc. Klára Švandelíková | spolupracující redaktorka

MONITOR OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ (GDPR)

PRŮVODCE
PRO ÚSPĚŠNOU
APLIKACI
EVROPSKÉHO
NÁŘÍZENÍ

GDPR
General Data
Protection Regulation

CHCI BÝT PŘIPRAVEN NA GDPR VČAS

PRÁVNÍ PROSTOR

Chcete si přečíst i starší čísla časopisu PRÁVNÍ PROSTOR?

Staňte se registrovaným uživatelem portálu a získajte přístup do archivu časopisu

ZAREGISTROVAT SE